

# Kuinka kaupunkilaisista tehdään maaseutuyrittäjiä - tai ainakin maalaisia?

## PAKINA



Kirjoittaja  
**Tuomas Kuhmonen**  
on hiihtoa ja kaivinkonetöitä  
harrastava vesantolainen  
tutkija (Fin-Auguuri Oy,  
Jyväskylän yliopisto) - kuuluu  
siis elämäntapatyypiltään  
terveysliikkujiin.

Vanha suola janottaa. Vaikka ihmisten virta on valunut peräkorvesta keskuksiin ja etelän rintamaille jo vuosikymmenten ajan, monet maaseutukunnat saavat nykyisin myös muuttovoittoa. Yleisimmin muuttovoittoa syntyy yli 55-vuotiaiden ikäryhmässä, joissakin kunnissa myös lapsiperheryhmässä. Kun sampo on taottu etelän rintamailla muutama vuosikymmen, monen suomalaisen sielu alkaa kaivata lapsuuden maisemiin, lähemmäs kalavesiä ja marjamaita, kuuloteäisyydelle suola kukertavista teeristä.

Jos kotiseutua on tullut muisteltua kaupunkivuosina vain mustavalkoisten kartanoelokuvien kautta, todellisuus muuttokuorman määränpäässä saattaa yllättää. Vesannon Kuuslahdessa ei keitetä enää pontikkaa (merkittävässä mittakaavassa). Iivo ei pelaa enää pajatsoa Shellin baarissa. Osuuspankin edessä ei solise enää virkistävä suihkulähde.

Maalle muuttaneita on toki tutkittu. Yleisin maalle muuttaneiden elämäntapa tuntuu liittyvän eläimiin, joita on maalla helpompi hoidella. Kesä maalla ja talvi kaupungissa tuntuu olevan yhtä yleinen elämäntapa, josta joku sitten luiskahtaa maalle koko vuodeksi. Muuttokunnan erilaisiin yhteisöihin osallistuminen houkuttaa monia. Maalle muuttaa myös lähiruokaan, terveysliikuntaan tai perhekeskeiseen elämäntapaan viehtyneitä ihmisiä.

Maallemuuttajat tuovat mukanaan oman elämäkokemuksensa ja



***Kesä maalla ja talvi kaupungissa tuntuu olevan yhtä yleinen elämäntapa, josta joku sitten luiskahtaa maalle koko vuodeksi.***

ihmissuhteensa, tietonsa ja taitonsa. Miten tämä potentiaali saataisiin käyttöön? Pitäisikö järjestää ympärivuotisia rapujuhlia, joissa yhteistä säveltä haettaisiin ikään kuin epävirallisissa merkeissä? Pitäisikö tulijat alistaa kunnan rajalle? Jokaiselle kaavake eteen ja rasti ruutuun sen mukaan, mihin elämäntapatyypin kuuluu?

Sitten vain elämäntapatyypin mukaiset rätingit eteen: tuossa on sinulle kylmä tila navetoiheen, jotta

pääset niitä lampaita tai hevosia hoitamaan; sinulle tuosta kesämökkitontti läheltä kaupunkiin vievää valtatieä; sinulle tyhjillään oleva mummonmökki läheltä onnellisten kanojen kanalaa; sinulle talo kirkonkylästä, että pääset kunnan ja kaudentoista yhdistyksen kokouksiin jalkaparikassa; sinulle tontti riittävän korkeuseron tarjoavan Humalavuoren kupeesta; sinut asutetaan Oinaskylän peräkorpeen Keiteleen rajalle, kun kerran rauhaa kaipaat?

Siinä tulisi elinkeinoasiamiehelle, kaavantekijöille ja pankkimiehille töitä, kun pitäisi valmistella kuuheen elämäntapareseptiin valmiit rätingit ja rahoituspaketit! Jos tulija mainitsee tulohaastattelussa sanan ”liiketoiminta”, hänelle paiskataan kouraan valmisfirman paperit. Siinä se voisi samalla herätä henkiin myös Kuuslahden liiketoiminta, Shellin pajatso ja Osuuspankin suihkulähde.

No, ehkä aika ei ole vielä ollut kypsä näin tavoitehakukselle elinkeinopolitiikalle. Maalla on edelleen paljon ihmisiä ja yrityksiä, jotka ovat lyhyellä aikavälillä merkittävän voimavara. Sitä ei saa unohtaa. Koska asia kuitenkin kiinnostaa sekä kantaväestöä että tulokkaita, vuorovaikutuksen lisäämiseen ja maallemuuttajien kotouttamiseen on hyvä miettiä sopivia konsteja. Koska kaikkia ei voida palvella, pitäisi uskaltaa tehdä rohkeita valintoja. Mikä elämäntaparesepti otetaan ensimmäisenä työn alle?